

Marit temur vill ross

- Tú skalt gera tað í lívinum, sum tú veruliga brennir fyrí, og so skalt tú gera grundliga, sigur Marit Petersen, sum hevur verið í Íslandi og tikið 1. part av útbúgving í at hava tamarhald á rossi

RANDI JACOBSEN

møll.

MYNDIR:
JENS KR. VANG

Í hestahúsinum við Kráarhegg, har Føroyskt-Íslendskt Rossafelag heldur til í Havnardali, hittu vit í vikuni Marit Petersen.

Henda dagin hevði hon frí frá sínum dagliga arbeiði og kundi tí vera í hestahúsinum í Havnardali, har hon er dagliga og leingi.

Marit var við at skøða annan av hestunum, sum hon seinasta summer keypti í Íslandi.

Sættu hvørja viku skøðir hon teir báðar hestarnar og ryssuna, sum tey eiga.

Tað er ikki vanligt í Føroyum at vera einsamøll um at skøða eitt ross. Teir plaga at vera tveir um tað.

Men Marit ger altíð hetta arbeiðið sjálv. Tí hon hevur lært hetta arbeiðið í Íslandi, og hon lærði at skøða einsa-

Duga ikki at skøða

Tað eru langt burturfrá allir rossaeigarar, sum duga at skøða. Marit fylst á, at nógvir taka alt ov nóg av hógvunum. Teir skera so nóg av, at tað er bleytt og stundum bløðir. Tað er ikki rætt, tí tá er hógvurin eymur, og rossið torir ikki at stiga trygt.

Marit eru púra bitin av at fáast við ross. Sum barn kendi hon einki til ross, men tá hon var fimtan ára gomul í Danmark, arbeiðdi hon á einum ríðiskúla og slapp harvið at ríða hvønn dag.

Ætlaði til Danmarkar

Marit gekk leingi og droymdi um at læra at fáast við ross. Í Danmark ætlaði danska-íslenska rossafelagið at gera eina instruktionsútbúgving, sum Marit ætlaði sær at royna, men henda útbúgvingin var

Hesturin Litli var púra villur, tá Marit fekk hann heim úr Íslandi at temja seinasta summer. Nú er hann heilt tamar

ongantið av nøkrum.

Men so frætti Marit um bóndaskúlan á Hólum í Íslandi, sum hevur útbúgving í at fáast við ross, umframt at skúlin eisini hevur fiska-aling.

Var til upptøkuroynd

Fyri at kunna fara á henda skúla var neyðugt at skilja íslenskt, og Marit skuldi eisini hava eitt praktikk-pláss.

Gjøgnum onkran, hon kendi, fekk hon pláss hjá einum bónda í Íslandi.

Marit skuldi eisini til upptøkuroynd, áðrenn hon slapp inn á skúlan, tí nakað mátti hon duga áðrenn.

A skúlanum lærði hon ein hóp viðvíkjandi rossum, at fáa rossið at akta, at aita á rossabaki, heilsurøkt, biologi, kemi, anatomi um fóður o.a.

Ein lærugrein var at

skøða ross. Marit veit, at í ár er henda lærugrein valfrí, tí øll hava ikki líka gott handalag í at skøða.

Marit var liðug á skúlanum beint fyrí jóli seinasta ár, og skúlin endaði við roynd í at tilríða ross.

Hon hevur harvið tikið 1. part av eini longri útbúgving í at hava tamarhald á rossum.

Lært nóg

Tað var ein góður skúli, men sera torført, tí alt fakmálið var á íslenskum.

Marit hevur hug at halda fram við at útbúgva seg, og

hon vónar, at tað fer at bera til næsta ár. Torført er at sleppa inn, tí bara seks sleppa inn um árið.

Men fyrí at halda fram skal Marit helst luttaka í fleiri ríðikappingum, og tí hevur hon hug at fara til heimskappingina í ríðing í Noregi í august. So má hon læna sær ross í Noregi til kappingina.

Eg havi lært nóg á skúlanum, men tað týðningarmesta var at gerast greið yvir, hvat eg ikki dugdi. Tú lærir alla tíðina.

Eg fór á skúlan, tí eg hugsaði sum so, at tú skalt

Tað skal vera púra slætt, áðrenn hon setir nýggja skógvin undir

Handalagið hjá Marit er gott, og hon fyrir ikki fyrí at vera einsamøll um at skøða hestin

Sættu hvørja viku skal hesturin hava nýggjar skógvar